

TERCIÁŘSKÉ LISTY

červen 2018

Zpravodaj MBS SFŘ Plzeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

*Veselý svatý František
Aničky Srbové*

Úmysly
Svatého otce Františka pro rok 2018
svěšené celosvětové síti Modlitby
s papežem (Apoštolátu modlitby)
Červen 2018

Všeobecný úmysl: Sociální síť – aby sociální síť přispívaly k solidaritě a ohleduplnosti vůči druhým i v jejich odlišnosti.

Národní úmysl: abychom v různých nesnázích mohli zakoušet **dobrotu** neselehávajícího Boha (srv. Žl 91/90).

Červenec 2018

Evangelizační úmysl: Kněží v pastoraaci – aby kněží, kteří ve svém pastoračním úsilí zakoušejí únavu a osamění, **nalézali pomoc a útěchu** v důvěrném vztahu s Pánem a i v přátelství se spolubratry.

Národní úmysl: aby člověk naplňoval své **jedinečné poslání**, které spočívá v tom, že smí Boha chválit (srv. Žl 148).

Srpen 2018

Všeobecný úmysl: Rodiny jako bohatství – aby rozhodnutí, která mají dalekosáhlý ekonomický a politický dopad, chránily rodiny jako největší bohatství lidstva.

Národní úmysl: za **vnímání přírody a okolního světa** jako daru, v kterém se Bůh zjevuje (srv. Žl 29/28).

(papež František, Vatikán, 13. února 2017)

Zpráva z Volební kapituly Národní rady SFŘ v roce 2018 na Velehradě pro Terciářské listy MBS Plzeň

Za MBS Plzeň jsem se zúčastnil třídní Volební kapituly pro služby v Národní radě SFŘ v ČR pro roky 2018 - 21.

Třídní slavení kapituly zahájil otec biskup Jan Graubner. V průběhu tří dnů byli přítomni provinciálové z naší františkánské rodiny: bratr Dismas (kapucíni), br. Gryň (minorité) a br. Sadílek (františkáni). Dále se zúčastnili bratři z konference duchovních asistentů Národní rady: br. Dabrowski, OFM, a br. Kroczek, OFM Cap. Ze slovenských terciářů přijeli slavit členové Národní rady Jozef Gazdík a Mária Hudáková.

Na Velehrad přijelo celkem 76 delegátů z našich MBS. Ubytování jsme byli ve Stojanově, což je dům pojmenovaný po ThDr. A. C. Stojanovi, metropolitovi moravském, který byl mimo jiné terciářem sv. Františka na počátku minulého století. Za mezinárodní radu navštívili kapitolu br. Amando z Mexika a bratr Merton z Maďarska. Br. Amando mne zaujal praktickou radou vůči františkánské mládeži: „Nezajímáme se o mladé kvůli tomu, aby se stali členy SFŘ, ale proto, abychom jim pomáhali najít své povolání a poslání v životě.“ Br. Merton nám vyprávěl o životě terciářů v Maďarsku. Jsou nám v životě terciářů podobní a budou rádi, když je navštívíme.

Mé výpisky z cílů Národní rady pro roky 2018 - 21:

- výročí 40 let vydání řehole SFŘ (období začíná od 25. 6. 2018 a potrvá rok; oslavíme mimo jiné i obnovou profese, a to i těch nemocných členů, kteří nemohou dojet na setkání; návod dodala mezinárodní rada)
- výročí sv. Anežky, zakladatelky terciářů v Čechách (návod dodá národní rada)
- 800 let výročí založení řádu terciářů sv. Františka z Assisi (návod dodá mezinárodní rada)
- dále chceme pokračovat v cestě minulé Národní rady v **úctě k eucharistii** (u nás jsme zavedli 3. čtvrtek v měsíci adoraci, jistě bude dobré pokračovat)
- vnášet radost do světa prostřednictvím naší osobní **vstřícnosti, vnímavosti a vlídnosti** (při setkávání nejen v rodině, v MBS, ale i se

sousedy)

- dál pěstovat **společenství se zemřelými terciáři**, udělat seznam zemřelých, kam až sahá naše paměť a kroniky, a modlit se za ně při výročí jejich úmrtí

Podrobné cíle a závěrečnou zprávu za období 2015 - 18 si prosím přečtete ve Zpravodaji Národní rady a na webu www.sfr.cz

Luboš Kolafa, zástupce ministra Národní rady

Zpráva o bratrské a pastorační vizitaci 19. 4. 2018

Obdrželi jsme zprávu od vizitátorů, zde je její přepis:

Sestra Zdeňka Nečadová, OFS:

Vizitace v MBS SFŘ Pizeň byla zahájena adorací a mší svatou v kostele. Poté ministr MBS ve farním sále přednesl zprávu o činnosti MBS a Zprávu o hospodaření a shromáždění bratři a sestry zprávy schválili.

Společenství se schází každý týden a jeho činnost je opravdu bohatá a obdivuhodná. Jste pro nás velkým povzbuzením, jak lze žít v MBS, když je většina bratří a sester aktivní a bere své povolání vážně.

Radě MBS můžeme jen doporučit, aby pořizovala zápisy z jednání rady, zvláště pokud se jedná o důležitá rozhodnutí ohledně členství, vstupu do řádu a financí.

Všechny bratry a sestry povzbuzujeme k většímu zájmu o dění v řádu na národní úrovni, ke čtení Zpravodaje NBS a k účasti na národních akcích a poutích. Rádi se s Vámi uvidíme.

Ministr MBS předal vizitátorům finanční dar 600 Kč na výdaje na cestovné. Děkujeme.

Ať Vám Pán žehná.

Pokoj a Dobro.

Fr. Antonín Klaret Dabrowski, OFM:

Společenství má v pořádku dekrety o zřízení MBS a ustanovení duchovního asistenta. Myslím, že spolupráce s 1. řádem je na dobré úrovni.

Pokud je ovšem pravda, že všichni členové mají možnost číst Zpravodaj národní rady, považují za zbytečné kopírovat články z něj do místního zpravodaje. Doporučuji raději své radosti i starosti posílat na vědomí celému společenství sekulárních františkánů v naší zemi. (ajš)

Slavnost Těla a Krve Páně

Ve čtvrtek 31. května 2018 jsme se společně zúčastnili slavnosti v katedrále sv. Bartoloměje a na náměstí Republiky. Františkánští terciáři opět

převzali péči o jeden „polní“ oltářik v severovýchodní části náměstí. Zároveň jsme se na nějaký čas rozloučili s obřady v katedrále, jejíž interiér čeká víceletá rekonstrukce. Poděkování za výzdobu františkánského zastavení patří manželům Kučerovým a Ženíškovým, za slovo při pobožnosti pak bratru Janu Nepomukovi, OFM. (ajš)

O holčičce, která hladila nohu svaté Terezičky

Při slavnosti Těla a Krve Páně jsme s Lubošem a Věrkou seděli v první řadě posledního bloku lavic, přímo proti soše sv. Terezie z Lisieux. Při četbě z evangelia najednou – kde se vzala, tu se vzala – přiběhla odněkud zezadu holčička v růžových šatečkách, věkově někde na hranici mezi batolecím a předškolním věkem. S ladně nemotornými pohyby vystoupila na klekátko pod sochou, natáhla pravou ruku do výše a třikrát pohladila Terezčiny prsty na levé noze, vystupující ze splývavého hábitu. Pak se dívenka spustila s klekátka a stejnou cestou odběhla. Zanedlouho se vše opakovalo, podruhé to bylo s obměnou – v levé ruce držela rohlík. Ale obřad byl stále stejný – namáhavý výstup, třikrát pohladit, sestup a pryč. Celkem šestkrát. A do tohoto „zázraku“ zněl hlas Otce biskupa Tomáše o neslyšném hlasu, jenž nás volá. Když jsem Luboše na holčičku jemně upozornil, okomentoval to slovy: „Terezička si ji volá.“

A lidé k němu začali přinášet malé děti, aby se jich dotýkal; ale učedníci jim to vytýkali. Když to Ježíš viděl, rozhořčil se a řekl jim: „Ať ke mně malé děti přicházejí; nepokoušejte se je zastavit, neboť takovým patří Boží království. Vpravdě vám říkám: Kdokoli nepřijímá Boží království jako malé dítě, rozhodně do něho nevstoupí.“ A bral děti do náruče a začal jim žehnat a vkládat na ně ruce. (M 10, 13-16)(ajš)

Prapor SFR

V nedávné době vznikla v našem MBS napjatá situace v souvislosti s umístěním obnoveného historického praporu plzeňských františkánských terciářů do Diecézního muzea. K tomuto tématu se sešla rada MBS včetně našeho duchovního asistenta ve čtvrtek 7. 6. 2018.

Karel Ženíšek shrnul názory na prapor do tří bodů, jež rada MBS přijala za své:

„Kauzu prapor“ je třeba řešit bez emocí a věcně. Mou úvahu bych rozdělil do tří částí.

1) Hodnota praporu

Je určitě veliká. Je to vzácnost, kterou asi žádné MBS nemá. Zasluky Kučerů, Jitky a Alenky na uchování a rekonstrukci jsou velké. Jen „příchod“ praporu do společenství a jeho požehnání byl pro mne chaotický a překvapivý.

2) Potřebnost praporu

Je bezva mít prapor jako symbol a kontinuitu SFR v Plzni. Přesto si myslím, že bez praporu by naše společenství žilo dál, ale větším problémem a ukázkou neschopnosti a „odumírání“ by bylo, kdybychom neměli novice, duchovního asistenta, neměli se kde scházet, nijak nesloužili církvi a lidem.

3) Péče o prapor

Podle mne je umístění v DM tou nejlepší variantou. Rozhodně lepší, než ho nechat na faře (kde by to stejně nešlo) nebo u někoho ze členů MBS ve sklepě nebo v garáži. To by právě byla mrtvá varianta seznámení se s praporem i s historií a současným životem SFR. Bude-li u praporu informační cedule, bude prapor vydávat, i když v muzeu, živé svědectví.

Umístění do DM iniciovali a provedli bratři z 1. řádu se souhlasem ministra s tím, že se bude jednat o zapůjčení a o zápůjčce bude sestavena smlouva. Rada MBS smlouvu schválila a v čase editace těchto TL se čeká na její potvrzení ze strany DM.

Ze smlouvy vyjímáme důležité body (celá bude předložena na společenství po jejím potvrzení):

...

I.

Půjčitel (tj. MBS) přenechává touto smlouvou vypůjčitel (tj. DM) k užívání renovovaný historický praporec Sekulárního františkánského společenství v Plzni s vyobrazením sv. Františka z Assisi a Panny Marie.

Zapůjčená věc se bude po dobu jejího užívání nacházet v budově Muzea církevního umění Plzeňské diecéze (pobožce Západočeského muzea v Plzni), Františkánská 11, Plzeň, v expozici věnované životu františkánů v Plzni. V blízkosti praporce bude umístěn panel s textem o historii plzeňských františkánských terciářů.

II.

Užívání vypůjčené movité věci se přenechává bezúplatně.

III.

Účetní hodnota vypůjčené movité věci nebyla stanovena.

... V.

Vypůjčitel je povinen:

- *zajistit, aby byl praporec v expozici umístěn tak, aby bylo zajištěno, že nebude poškozen např. vyvěšením, vystavením slunečním paprskům apod., při čemž by mohlo dojít ke změně vzhledu či stavu praporce*
- *zajistit na své náklady údržbu vypůjčené věci*
- *chránit vypůjčenou věc před poškozením, ztrátou nebo zničením*
- *vrátit vypůjčenou věc, bude-li o to půjčitelem písemně požádán*
- *nepřenechávat vypůjčenou věc k užívání jinému subjektu*
- *umožnit půjčiteli si na stanovený čas praporec vyzvednout pro potřeby společenství na dobu dvou týdnů, pokud ho o to půjčitel písemně požádá nejpozději 1 měsíc před termínem vyzvednutí*

...

Prapor se nesmí stát tím, co nás rozděljuje, ale naopak – je tím, co nás spojuje s bratřími a sestrami dříve i nyní, u nás i za hranicemi. (ajš, fkž)

Františkánskou cestou Kvítky Ludmily Aničky Srbové

Navštívili jsme sestru Aničku krátce po jejích 77. narozeninách v podkrovním minibytku v Domově sv. Zity. V jedné místnosti s příslušenstvím má Anička kuchyňku, jídelnu, kancelář, obývací pokoj, ložnici i zimní zahradu. Bylo nás pět a po celou dobu dvouhodinového setkání jsme se hodně nasmáli, ač se občas mluvilo i o velmi vážných věcech. Anička má dlouholetou praxi v plzeňské Městské charitě, a ač na odpočinku a mírně pohybově omezená, doprovází i nadále své někdejší „klienty“ z řad bezdomovců, matek s dětmi i vězňů a pomáhá, kde může a jak může. Také mše v Domově sv. Aloise, Domově sv. Alžběty a některé také u Panny Marie Růžencové (i jinde) nemohou být bez jejího varhanního doprovodu. A nikterak si nezakládá na tom, že je nositelkou papežského Řádu svatého Silvestra. Je stále pokorná, radostná a se srdcem na dlani.

Jen namátkou několik zlomků z Anežčina života, dřívějšího i nynějšího, které jsem si při družném hovoru stačil poznamenat (omlouvám se za možné nepřesnosti):

Na mandlovou čokoládu mám dobré vzpomínky. Ve Smetanově ulici byl obchod Julius Meindl a tam ji měli za osm korun. A zamlada, když naši odjeli na chatu, koupila jsem si ji a přes noc jsem při ní přečetla celou Filosofskou historii.

V roce 1998 rozběhla s jednou kolegyní z evangelického sboru v Plzni osobní asistenci. Nyní ona její kolegyně získala 3. místo mezi 20 nominovanými kandidáty v anketě Dobrá duše (sponzorované Taťánou Kuchařovou-Gregorovou). Předání ocenění v Praze u minoritů moderoval Aleš Cibulka, jenž směrem k publiku pronesl: „Tak se tak dívám do těch vašich tváří a řekl bych, že mrchu tu neuvidíš!“

Řadu let má Anička v péči pána z Krs, nyní je mu asi 48 let, má za sebou protialkoholní léčbu v Dobřanech. Když jej Anička poznala na charitě ve Wenzigovce, měl na krku dluhy za 750.000 Kč. S Aniččinou pomocí vše splatil, mezi klientkami na charitě si našel i svou budoucí manželku a Anička jim dokonce vystrojila „charitní“ svatbu.

Sestra Blaženku v Domově sv. Aloise velmi trápí úzkostný, neklidný Alzheimer.

Anička „zařídila“ 58 charitních pohřbů, na Pietě ji dobře znají a umí se s nimi dobře domluvit (ví, kolik co stojí).

Pater Barhoň jí k narozeninám složil písničku, která začíná: „Aničko Srbová, větvičko vrbová, Bůh si tě zamiloval ...“ Z legrace ale Aničce řekl, že původně tam místo větvičky vrbové měl „kuličko tuková“.

Za mlada její maminka a babička chodily prát a bělit prádlo od františkánů na Letnou k řece Úslavě.

Aniččina babička byla františkánskou terciářkou. (*Pozn.: Našli jsme o tom potvrzení v historickém zeleném sešitě, vedeném od 8. 7. 1888. Na řádku 76 je psáno: Anna Kasalová, řeholním jménem Klára, narozená 5. 10. 1880 v Dobřanech, vdova, bydlíštem Plzeň-Letná, Masarykova 9, měla obláčku 23. 4. 1933 a profesní sliby 29. 5. 1934.*)

Její přítel, legendární plzeňský grafik, malíř a ilustrátor Josef Ladislav Jícha, byl v padesátých letech novicem v klášteře minoritů v Hájku. V současné době vystavuje v Depu2015. (*Pozn.: Anička nám dala prospekt výstavy a hned jsme se domluvili na společné návštěvě. Více o J. L. Jíchovi na jiném místě Terciářských listů.*) Anička má doma také několik Jíchových grafik a ráda by předala Otci Michalovi Pometlovi, OFM, jednu z nich – plzeňský františkánský klášter.

Moje školní spolužačka měla před rokem stejný zdravotní problém, jako jsem měla já. Rozhodla se podstoupit operaci, kterou jsem já odmítla. Žiji s omezeními, které mi můj zdravotní stav vytváří, ale nestěžuji si. Jsem Bohu vděčná, že tu mohu být a ještě někomu pomáhat. Stále ještě mám pár lidí, kterým jsem prospěšná.

Zbořili náš barák na Doudlevecké. Měla jsem z něj jednu třetinu, byly jsme tři holky. Byl to velký dům s dvěma byty. Proдали jsme ho. Z nemocnice jsem šla

rovnou sem (*do Domova sv. Zity*). Musela jsem zaplatit dvacet tisíc, aby za mě ten dům vyklidili. Asi bych na to neměla srdce. Piano jsem prodala za tisíc korun a broušené sklo skončilo v popelnici. A to jsem si myslela, co nemám. Za obrázek Neposkvrněné mi starožitník chtěl dát tisíc korun, tak jsem si ho tady nechala.

Nechci být svatá. Když je člověk moc svatej, tak si ho Pán Bůh odvolá v nečekanou chvíli. A já tu chci ještě chvíli strašit.

Cikánské rodiny drží pospolu. Jedné rodině platíme kroužky u salesiánů. Daří se a dělá mi to radost. Hlídám té rodině peníze a Honza mi řekl, že jim sedím na penězích jako doga. Přinesou si papírek, co si chtějí koupit na Vánoce, a já jim to podle peněz, které mají, uberu. Chodí si jedenkrát za čtyři dny pro peníze. Hned ode mne jdou do obchodu a Honza hned, ještě než dojde domů, sáhne do tašky a jí. Před Vánocemi přišli, že jim babičku vzali do nemocnice a že potřebují dvě stovky na ovoce. Říkám jim, nemám, nebrali jste, ale dala jsem jim něco ze svého a pár banánů a pomerančů, co jsem tu měla.

Zemřela paní Ř., Klatovská 103. Když jí zemřel partner Slávek, zablokovali jí účet. Neuměla si to dát dohromady, byla jednoduchá. Brzy jí naběhl dluh šedesát tisíc. Někdo jí nabídl, že za ni zaplatí dluh a zajistí jí na půl rok nájem v ulici Zikmunda Wintra, když mu prodá byt za sto dvacet tisíc. Přijala. Po půl roce ji z bytu vyhodili, ocitla se na ulici. Stále ale pobírala důchod a někdo další ji zneužil, když si na ni vypůjčil u pěti bank po padesáti tisících s příslibem, že si pořídí byt a nechá ji bydlet u sebe. Když se s ní Anička setkala, byla na ulici, měla cukr 30 a na krku 5 exekucí za 250.000 korun. Anička jí vyjednala splátky po 500 korunách měsíčně. Velmi slušná byla ČSOB, která odpustila úroky a chtěla jen jistinu, také GE Money Bank, ale Česká spořitelna naopak prodala dluh firmě Smékal z Prahy, která nastavila vysoké splátky a ještě jí dala exekuci na důchod. Také zjistili, že paní Ř. vlastní jednu dvacetinu neprodejné mlatové cesty kdesi ve Skvrňanech. Paní po roce zemřela v Primavedu a Anička jí zařizovala pohřeb. Vznikly jí nějaké finanční náklady a v dědickém řízení získala jako osoba cizí (zatím ještě neplnoprávně) onu dvacetinu cesty. Takže bude hrdou majitelkou nemovitosti, kterou ještě ani neviděla.

Také pečuje o další ženu, která má hluchoněmého syna Bohouška. Musí ale pomáhat „načerno“, jinak by paní při přiznané finanční pomoci sebraly sociální dávky.

Dětem Boučkovým, teď jsou ve věku 10 – 18 let, pomáhám od roku 2007, dětem Lukášovým také, ty chodí k salesiánům, oni se tam vyblbnou ... Nevíte, co stojí peněz jejich léky, jenom Stoptussin, dětský paralen ...

Olinka má důchod na hlavu, před třemi lety byla v Dobřanech, aby jí našli správnou kombinaci léků. Je nespravedlivé, že máma s třemi dětmi má exekuci, chodí do práce, strhnou jí z platu splátku, ale dávky jí počítají z nezkráceného příjmu.

Mám starost, aby peníze na charitu došly tam, kam patří. Např. Lékaři bez hranic mají kancelář na Václaváku, to určitě není zadarmo. Srdce se mi svírá, když vidím děti v Africe ...

Biskup Radkovský mi řekl: „Důležité je dát!“

Řekněte si, kolik chcete měsíčně dát, to si oddělte a dávejte s rozmyslem. Dávám tam, kde nechtějí dávat sponzoři.

Jirka R. umí všechno, je velmi šikovný, ale pomalý. Byl velmi zraněn, něco se mu stalo, žil ve sklepě jako zvíře. Pomohla jsem mu s platbou dluhů, VZP mu odpustila penále ... Povedlo se mi koupit pole po jedné ženě, na němž si Jirka za deset let vystavěl chatu. Vše jsem kryla na sebe, a když bylo hotovo, chatu jsem mu naoko prodala. Ale nevěděla jsem, že se z toho musí zaplatit daň. Zjistilo se to až šest neděl po promlčení. Jirka mě navštěvuje, je strašně hodnej.

Na závěr nás Anička rozesmála historkou, která není k publikování v našem měsíčníku. Smáli jsme se ještě cestou od ní. (ajš)

Josef Ladislav Jícha, františkán

Anička Srbová nám předala prospekt k níže popsané výstavě Josefa Jíchy, jejího dobrého známého, a trochu nám o něm povyprávěla a ukázala nám několik jeho grafik. Dovolujeme si přepsat část jeho textu z prospektu k výstavě:

„... V patnácti letech jsem byl novicem v klášteře OFM – řádu bratří menších v Hájku u Prahy. Tím nejmenším z nejmenších tu byl pokorný zahradník bratr Maseo.

Jednou mi svěřil nad záhonem salátu své tajemství, o němž se mezi bratry šeptalo. Dlouhá léta uléhal noc co noc do rakve, vystlané pilinami, kterou si sám stloukl. Pod hlavou měl prkénko ze své kolébky a malý polštáček. To tajemství vám bohužel sdělit nemohu.

Když nás v dubnové noci přepadli ozbrojení civilisté – otrlí najatí gangsteři ve službách státní moci – a vtrhli bez klepání se samopaly i do jeho cely, vzalo jim to dech. Stali se svědky Maseova zmrtvýchvstání. ...“

Pozvánka na výstavu:

Josef Ladislav Jícha - Užitá a volná grafika z 60. a 70. let

Výběr z díla legendárního plzeňského grafika, malíře a ilustrátora Josefa Ladislava Jíchy se zaměřuje především na propagační a volnou tvorbu 60. a 70. let 20. století. Jícha je autorem původního loga festivalu Finále, tvůrce tehdejší vizuální identity plzeňské ZOO, Botanické zahrady, programů Divadla Alfa, Parku kultury a oddechu v Plzni, ale i uměleckých grafik.

Kde: Depo2015 – Kavárna, Presslova 14, Plzeň

Kdy: 8. 6. - 10. 7. 2018; po-pá 9.00-19.00; so-ne 10.00-18.00 hod.

Vstup zdarma

Italská pouť Zdislavy Anežky Anny Karpíškové

V době od 8. do 14. dubna 2018 jsem se zúčastnila s CK Voma Třebíč poutního zájezdu do Itálie. Navštívili jsme poutní místa. Byli s námi 4 kněží, takže jsme měli každý den bohoslužbu. V Montichiari jsme uctili P. Marii - Růži mystickou. Velice navštěvované místo je v Cascii, kde se nachází klášter i bazilika sv. Rity. Ta je uložena ve skleněné rakvi. Svatá Rita byla stigmatizovaná řeholnice, patronka pro beznadějně situace. Byla vdaná a po násilné smrti manžela i úmrtí synů po mnoha překážkách vstupuje do kláštera. Vynikala v kontemplaci o utrpení Pána. Odměnou jí byla otevřená rána na čele od trnové koruny. Celý život se snažila o usmířování nepřátelských stran a v době epidemií se starala o nemocné a umírající. Narodila se v r. 1381 a zemřela v Cascii r. 1451.

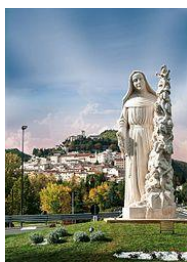
Nejdelší dobu jsme strávili v San Giovanni Rotondo, kde téměř celý život žil i zemřel v kapucínském klášteře sv. Pater Pio (* 25. 5. 1887 - † 23. 9. 1968). Stigmatizovaný Otec prožíval utrpení 50 roků, a proto jeho zásluhou zde vznikla

velká nemocnice „Dům bolesti a utrpení“. Navštívili jsme klášter, celu i místa, kde žil. Je nyní pohřben v nové bazilice ve skleněné rakvi za oltářem.

Velkým zážitkem byla i návštěva středověkého města Monte San Angelo s kostelem vysoko v horách (800 m n. m.). Legenda z 5. století vypráví, že kostel v jeskyni vysvětil sám archanděl Michael.

Další cesta vedla kolem Vesuvu do města Pompeje, které bylo r. 79 zasypané popelem. Vykopávky jsme v letu zahlédli a naši pozornost více upoutala bazilika P. Marie Růžencové.

Pouť jsme zakončili v Toskánsku ve městě Siena, kde žila svatá Kateřina Sienská, učitelka a patronka Evropy. Siena je nádherně středověké město a měli jsme možnost i navštívit dům, kde žila světička, i kostel, kam chodila na bohoslužby. Celá pouť nás všechny moc obohatila. (zak)

Náš kalendář

28. 6. Sdílíme se (se sv. Klárou)

1) společná návštěva výstavy Josefa Ladislava Jíchy (byl kdysi v 15 letech františkánským novicem v klášteře OFM v Hájků) o krajině jeho dětství Užité a volná grafika z 60. a 70. let v Kavárně Depa 2015, Presslova 14, Plzeň; sraz v 16.00 hod. před vchodem do Depa; po výstavě možný společný odjezd vlakem z Plzně – zastávky v 17.12 hod. do Přeštic

2) v duchu ekumeny – společná účast na přednášce Martina Šimka z Evangelického sboru v Přešticích „**Jan a Petr, pramen života** aneb Počátek změny světa v srdci Evropy“ (Jan Hus a Petr Chelčický) v rámci cyklu „Lidé, kteří měnili svět“ v Kulturním a komunitním centru v Přešticích, Masarykovo náměstí 311; návrat vlakem (19.12 / 19.38 / 21.29 hod. z Přeštic) – po přednášce možnost předprázdninového společného posezení v přeštickém městském Pivovaru u Přeška

V červenci a v srpnu se běžná setkání nekonají.

Připomínáme: 23. 7. 2018 v 16.00 hod. – návštěva u sestry Věry Lódrové (u ohýnku); Porciunkule (2. 8. 2018), sv. Dominik (8. 8. 2018), pouť u PMN (15. 8. 2018) – bližší informace budou ve farním Věstníku. Někteří bratři a sestry se zúčastní 1. – 5. 8. 2018 duchovní obnovy Požehnání Jana Křtitele v Liticích.

6. 9. Modlíme se (se sv. Antonínem) – 16.00 – příprava na vstup do noviciátu bratra Pavla Ševčíka (v kostele NPM); 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále rozjímavá četba z františkánských pramenů (Tomáš z Celana: První život a podivuhodné činy svatého Františka z Assisi - První životopis (1229) - I. kniha; XXI. – XXV. kapitola) a debata k četbě; provází bratr František Karel Ženíšek

13. 9. (změna) Setkáváme se (se sv. Františkem) - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM – vstup do noviciátu bratra Pavla Ševčíka; 17.00: setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

20. 9. (změna) Sdílíme se (se sv. Klárou) – v duchu ekumeny – společná účast na přednášce Martina Šimka z Evangelického sboru v Přešticích „**Martin a Jan, návrat k milosti** aneb Proti proudu dějin“ (Martin Luther a Jan Kalvín) v rámci cyklu „Lidé, kteří měnili svět“ v Kulturním a komunitním centru v Přešticích, Masarykovo náměstí 311; odjezd z Plzně auty v 17.15 hod. z autobusové zastávky směr Klatovy naproti konečné tramvaje č. 4 – Bory (nutno se předem telefonicky domluvit)

27. 9. Pomáháme (se sv. Anežkou) – 16.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou (Domeček bratří františkánů, Komenského 17, Plzeň) / 17.00 – návštěva někoho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy

SLAVÍME v červnu - září 2018

Profese:

Václav Pavel Polívka a Anežka Jitka Polívková (10. 6. 1984); Consolata Marie Lhotová (24. 6. 2003) - **15 let**; Františka Marie Kryslová (23. 7. 1977); Anežka Jana Pachnerová (15. 9. 2011); Jan Nepomuk Svoboda, OFM (15. 9. 2012); Františka Římská Pavla Ženíšková a František Karel Ženíšek (17. 9. 1985)

Narozeniny:

Ludmila Anna Srbová (9. 6. 1941); František Luboš Kolafa (13. 6. 1954); Antonie Libuše Schödlbauerová (13. 6. 1980); Ludvíka Dagmar Spíralová (17. 6. 1975); Antonie Libuše Světlíková (2. 7. 1925); František Karel Ženíšek (2. 7. 1946); František Václav Pták (9. 7. 1928) - **90 let**; Prokop Oldřich Rosůlek (12. 7. 1941); Františka Věra Lodrová (23. 7. 1929); Ludvík Milan Kučera (9. 8. 1946); Benigna Jiřina Křížková (21. 8. 1925); Antonín Jaroslav Šedivý (22. 8. 1961); Blanka Ludmila Škodová (12. 9. 1932); Veronika Helena Gibischová (14. 9. 1982)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada:

František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>

